

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 16, 2013

Nummer 16, 2013

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Zelfstandig verzoek dat voor het eerst is gedaan in hoger beroep leidt tot niet-ontvankelijkheid

Een dame op respectabele leeftijd is niet langer in staat om haar vermogensrechtelijke zaken naar behoren te regelen. Haar twee zonen verzoeken de Rechtbank Haarlem daarom om de goederen van hun moeder onder bewind te stellen en een bewindvoerder te benoemen. Tevens verzoeken zij de rechtbank om ten behoeve van hun moeder een mentorschap in te stellen en een mentor te benoemen. De rechtbank wijst de verzoeken toe en benoemt zowel een bewindvoerder als een mentor. Alles lijkt in kannen en kruiken. Eén zoon komt evenwel in hoger beroep tegen de beschikking van de rechtbank. Hij wil dat een andere bewindvoerder en een andere mentor worden benoemd. De overige betrokkenen hebben de ontvankelijkheid van de zoon ter discussie gesteld.

Het hof overweegt dat de zoon in eerste aanleg eveneens heeft verzocht een andere bewindvoerder en mentor te benoemen, maar dat zelfstandig verzoek heeft hij niet langer gehandhaafd. In hoger beroep kan niet voor het eerst een zelfstandig verzoek worden gedaan (artikel 362 Rv). Het hof verklaart de zoon daarom niet-ontvankelijk in zijn verzoek. Gelet op de aard van de procedure, ziet het hof geen aanleiding om de zoon te veroordelen in de proceskosten.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Rechtsingang minderjarige: minderjarige is procesonbekwaam en daarom niet-ontvankelijk in zijn verzoek

De minderjarige tracht in hoger beroep te komen tegen de beschikking van de Rechtbank Rotterdam, waarbij de Rotterdamse kinderrechter de machtiging tot uithuisplaatsing van de minderjarige heeft verlengd voor de duur van drie maanden. Het gaat niet om gesloten jeugdzorg.

Het beroep van de minderjarige strandt echter reeds bij het voorportaal. Het hof verklaart de minderjarige niet-ontvankelijk, omdat een minderjarige krachtens Nederlands recht – in beginsel – geen eigen rechtsingang toekomt. Uitgangspunt is immers dat de ouders, als wettelijk vertegenwoordigers van hun kind, namens de minderjarige in rechte kunnen optreden (artikel 1:245 lid 4 BW). Uitzonderingen op deze hoofdregel heeft de wetgever uitdrukkelijk bij wet geregeld. Van een dergelijke uitzonderingssituatie is, naar het oordeel van het hof, thans geen sprake.

Voor zover de advocaat van de minderjarige ter zitting om benoeming van een bijzondere curator heeft verzocht, oordeelt het hof dat dit verzoek in dit stadium niet meer kon worden gedaan, nu het gebrek erin bestaat dat de minderjarige zelf in hoger beroep is gekomen en dit gebrek niet kan worden hersteld door de benoeming van een bijzondere curator, nu de beroepstermijn al was verstreken. Een omissie met grote gevolgen, aangezien het stilzitten van de advocaat eveneens in de weg staat aan een succesvol beroep op het IVRK.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Niet-verlenging ondertoezichtstelling: de ergernissen van beide ouders over BJZ lijken ouders zoveel energie te kosten dat zij niet toekomen aan het adequaat vormgeven van hun communicatie

Bureau Jeugdzorg (BJZ) verzoekt de kinderrechter om de ondertoezichtstelling van de minderjarige te verlengen. De onderlinge communicatieproblemen van de ouders liggen aan dit verzoek ten grondslag. De ouders stellen daarentegen dat hun communicatieproblemen vooral worden veroorzaakt door het disfunctioneren van BJZ. Desondanks hebben zij op eigen initiatief hun onderlinge communicatie weten te verbeteren. Volgens de moeder is een verlenging van de ondertoezichtstelling daarom niet meer nodig. De vader ziet wel nog heil in een ondertoezichtstelling, mits een andere gezinsvoogdij-instelling met de ondertoezichtstelling van de minderjarige wordt belast, of een andere gezinsvoogd wordt benoemd.

Naar het oordeel van de kinderrechter heeft BJZ onvoldoende onderbouwd waaruit de bedreiging in de ontwikkeling van de minderjarige thans nog bestaat. Uit de stukken blijkt immers dat de zorgen omtrent de sociaal-emotionele ontwikkeling van de minderjarige niet langer aan de orde zijn. Ten aanzien van de communicatieproblemen geven beide ouders aan dat de ondertoezichtstelling tot op heden niet heeft bijgedragen aan verbetering daarvan. Sterker nog, de ouders hebben zich zodanig geërgerd aan het falend optreden van BJZ, dat zij in het geheel niet toekwamen aan het adequaat vormgeven van hun onderlinge communicatie. De ouders hebben desondanks, op eigen initiatief, gewerkt aan het verbeteren van hun onderlinge communicatie en lijken daarin ook op de goede weg te zijn. Op grond van het vorenstaande oordeelt de kinderrechter dat de gronden voor een ondertoezichtstelling niet langer aanwezig zijn (artikel 1:254 lid 1 BW). De kinderrechter wijst het verlengingsverzoek van BJZ af, maar geeft de ouders wel de boodschap om te blijven werken aan de versoepeling van hun onderlinge communicatie.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: